

der putter de Penge i hans Lomme, det vilde jeg ogsaa være i hans Sted. Jeg har altsaa kun fremsat den ligefremme selvfølgeligelige Bemærkning, at det er disse Indtægter, som økonomisk bære Landets Kultur, og jeg har aldeles ikke sagt, hvad den højtærede Finansminister lader mig sige, at det var den Indtægtsklasse, der kommer til at bære Hovedmassen af den Forøgelse, som falder paa Indkomstskatten efter det her forelagte Forslag; derom har jeg ikke sagt et Ord. Jeg har kun paavist, at Stigningen for disse Indtægters Vedkommende var temmelig glubsk. Men det er saare let, naar man skal gendrive en Mand — det kommer jeg for øvrigt flere Gange tilbage til —, at lægge ham bestemte Ord i Munden og saa gendrive den Paastand, som han overhovedet slet ikke har fremført. Lad mig, medens jeg er ved at rette den Slags Misforstaaelser, sige, at naar den højtærede Finansminister om mig siger Sp. 1829 med Hensyn til Selvangivelsen, at jeg atter henviste til det engelske System, saa er det ligeledes en Misforstaaelse; jeg har i Forbindelse med Selvangivelsen overhovedet ikke henvist til det engelske System.

Den højtærede Finansminister sagde dernæst — mine Øjne falde lige paa det, og jeg vil derfor gerne omtale dette Moment —, at naar jeg havde sagt, at de 18 Mill. Kr. Formue- og Indkomstskat, altsaa personlige direkte Skatter, vare det nye Systems Indsats paa dette Omraade, saa vilde han underskrive disse Ord; deri, sagde saa den højtærede Finansminister, ligger Systemskiftets Indsats, at man har „afskaffet Byrder, som hvilede paa Erhverv og Forbrug, og erstattet dem med den direkte Skat efter Skatteevne.“ Jeg vil ærlig talt sige, at da jeg hørte det, vilde jeg ikke tro mine egne Øren; jeg stenograferede Ordene ned, og jeg ser dem nu staa i Rigsdagstidenden, og nu er jeg lige ved ikke at ville tro mine egne Øjne. Thi hvorledes kan dog den højtærede Finansminister paastaa, at man i Systemskiftets Periode har afskaffet Byrder, som hvilede paa Erhverv og Forbrug, og erstattet dem med Skatter, som hvilede paa Indtægt og Formue? Er der overhovedet afskaffet nogen som helst Skattebyrde? Forbrugsskatterne ere stegne med 30 pCt., alle andre Skatter ere stegne endnu mere. Hvad er afskaffet? Den samlede Byrde er stegen med 50—66 pCt., efter som man nu regner det. Hvor kan man sige, at Systemskiftet har afskaffet noget som helst? Det har paa alle Om-

raader givet større Skatter, ogsaa paa Forbrugsomraadet, paa Erhvervsomraadet, og saa har det tilmed givet os den direkte Beskatning. Det er Pointen i Historien, netop dette, at det nye Systems Indsats er Forøgelse af Skattebyrden paa alle Omraader, paa Omsætningsafgifternes Omraade, paa Erhvervsskatternes Omraade, paa Forbrugsskatternes Omraade, og saa oven i Krukken 18 Mill. Kr. i Formue- og Indkomstskat.

En lille Bemærkning, som jeg ikke tillægger større Betydning, vil jeg gerne fremsætte i Forbindelse hermed. Den højtærede Finansminister talte med Hensyn til Forbrugsforeningerne om, at hvis de fik denne Skat, kunde de gaa ind paa en anden Regulering af Priserne. Hvis den højtærede Minister dermed mente, at de i Stedet for at arbejde som nu, hvor man altsaa tager de samme Priser, som tages i Detailforretninger, og derefter fordeler en Bonus eller et Overskud, hvad man vil kalde det, ved Aarets Udløb, straks skulde, ligesom efter Londonersystemet, som de sydengelske stores, gaa over til at sælge Værdierne til den billigere Pris, hvortil de selv have indkøbt dem, vilde jeg for mit Vedkommende ikke anse det for at være nogen som helst Ulykke, og jeg vil netop sige overfor den ærede Ordfører, at jeg synes, det er en naturligere Maade at arbejde paa for Forbrugsforeningerne, naar de skulle støtte den lille Portemonnæ. Men jeg kan ikke erkende, at de derfor skulde kunne slippe for Skattepligten; i hvert Fald maatte det da blive saaledes, at de vedkommende Medlemmer af Forbrugsforeningen, som altsaa fik den Fordel, der laa i billigere Indkøb, fik saa meget højere Skat.

Naar den højtærede Finansminister om den personlige Skat, altsaa med andre Ord om Formue- og Indkomstskatten, paa Sp. 1828 bemærker, „at den personlige Stats- og Kommuneskat ikke er en Indtægt, som klæber til Erhvervet saaledes som Grundskatterne og forskellige andre Afgifter, men det er en almindelig borgerlig Udgift, det er, hvad vi betale for Retssikkerheden“, saa lyder det i og for sig meget godt, men det er ikke ganske rigtigt for Landets Vedkommende, for det er jo ikke Borgerne, men Brandforsikringsselskaberne, der betale for Retssikkerheden ude paa Landet. Det er netop det, den nye Lov, vi have vedtaget, gaar ud paa. Ikke en Gang det have vi ud af vor Formue- og Indkomstskat, at vi faa Retssikkerhed for den, vi maa oven i Købet henvende os til Brandforsikringsselskaberne,